

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af repatrieringsloven. (Reintegrationsbistand, hjælp til etablering, sygeforsikring, transport af erhvervsudstyr m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 22/10 2003. Første behandling 5/11 2003. Betænkning 25/11 2003. Anden behandling 2/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 11.05

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 22/10 2003. Første behandling 5/11 2003. Betænkning 25/11 2003. Anden behandling 2/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Søren Søndergaard (EL):**

Jeg vil sådan set bare gerne høre, om Dansk Folkeparti kunne redegøre for deres stilling til forslaget.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

En lidt ejendommelig sag, må man sige, som vi jo kommer til at se gentagne gange i løbet af året: indfødsretsloven.

Sagen er ejendommelig, fordi den er udtryk for en aftale mellem Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative om, hvem der kan komme på lovforslaget. Vi sidder og behandler nogle få personer i udvalgssammenhæng, men hovedparten af de mennesker, som får afvist deres ansøgning om dansk indfødsret, afvises på forhånd på baggrund af en aftale mellem Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative – og vel at mærke en aftale, som er indgået, uden at Dansk Folkeparti har meddelt, om de samtidig støtter det lovforslag, som bliver fremsat i salen, og som bliver behandlet her i dag.

Aftalen har på intet tidspunkt mundet ud i, at Dansk Folkeparti har sagt til regeringen, at den vil støtte lovforslaget. Regeringen har altså valgt at bruge et snævert flertal i Folketinget for dette indfødsretslovforslag, uden at Dansk Folkeparti på nogen som helst måde har forpligtet sig til at stemme for det.

Socialdemokraterne synes, det er ærgerligt, at regeringen har valgt et så snævert flertal sammen med Dansk Folkeparti i en sag, hvor der ellers altid har været brede samarbejdsflertal hen over midten i Folketingssalen om indfødsrets meddelelse. Men i denne sag er der altså et snævert flertal med Dansk Folkeparti i stedet for det brede flertal af Folketingets medlemmer, og derfor vil jeg selvfølgelig også godt benytte lejligheden til at få afæsket Dansk Folkepartis holdning til lovforslaget, for det vil selvfølgelig også være vejledende for, hvorledes Socialdemokraterne vil stemme til lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Jeg vil blot takke for den store interesse for vores stillingtagen, og det finder jeg også i høj grad berettiget.

Der skete som bekendt ved valget for 2 år siden et systemskifte, og det betyder, at det gamle

flertal, De Radikale og Socialdemokraterne, ikke længere kan gennemføre tingene, ganske som de selv vil. Det kan de ikke, jeg kan godt forstå, det ærgrer dem, og jeg kan godt forstå, de er interesseret i, hvad vi stemmer. Men jeg kan kun sige til både hr. Søren Søndergaard og hr. Lars Kramer Mikkelsen, at det vil de få lejlighed til at erfare.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, så vil jeg godt udtrykke forundring over, at man som minister på et område kan indgå en aftale uden på noget tidspunkt at vide, hvordan det parti, man indgår aftale med, agter at stemme til de lovforslag, man har tænkt sig at fremsætte til afstemning i Folketinget. Det er en fuldstændig ejendommelig håndtering af sagen af ministeren på området, synes jeg.

Jeg kan ikke sige andet, end at Socialdemokraterne selvfølgelig ikke vil tage de mennesker som gidsler. Vi vil stemme for lovforslaget, men jeg er nødsaget til at sige, at jeg synes, det er en fuldstændig ejendommelig håndtering, integrationsministeren udviser, og jeg synes også, at Dansk Folkepartis behandling af de mennesker – det er jo mennesker, vi taler om her – er uværdig.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I betænkningen, som Dansk Folkeparti har underskrevet, står der på side 2:

»Et andet mindretal i udvalget (DF) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved anden behandling.«

Jeg vil godt høre, om Dansk Folkeparti redegjorde for sin holdning ved anden behandling.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg blev ganske bevæget ved at høre hr. Lars Kramer Mikkelsens patos.

Det er fuldstændig rigtigt, at det er mennesker, det handler om, men til syvende og sidst handler indfødsret om det danske folk. Danskerne er faktisk også mennesker, og de er mennesker, der måske har et vist krav på, at man tager et særligt hensyn til dem i deres eget land. Det vil jeg bede om at både Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne begynder at betænke, så de får en fornemmelse af, hvad indfødsret faktisk er.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg må henstille, at man ikke knipses for at få ordet. Det er ikke et udskænkingssted.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Så er jeg da glad for, jeg ikke gjorde det, men jeg vil godt benytte lejligheden til at oplyse hr. Søren Krarup, som nu flere gange har omtalt Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i denne sammenhæng, om sagens realiteter.

Jeg synes, det er vigtigt for historieskrivningen at få pointeret, at den aftale, der tidligere gjaldt på området, omfattede partierne Venstre, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre og i øvrigt også andre partier i Folketingssalen. Man kan sige, at på det tidspunkt var der netop grundlag for at sige, at der var en bred politisk aftale om indfødsret hen over midten i dansk politik. Den omfattede store dele af Folketingssalen, og man kunne også se det af de efterfølgende afstemninger hver eneste gang, der blev forhandlet indfødsretslovsforslag.

Men nu er det forvandlet med et fingerknips og med den aftale, som Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har indgået – en aftale, som er udtryk for snæver blokpolitik i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg oplæste det afsnit af betænkningen, som blev afgivet af Dansk Folkeparti den 25. november 2003, og jeg læser det op igen:

»Et andet mindretal i udvalget (DF) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved anden behandling.«

Jeg stillede et relativt simpelt spørgsmål, og det må være relativt simpelt at besvare: Redegjorde Dansk Folkeparti for sin stilling ved anden behandling?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man skal ikke misbruge den bestemmelse i forretningsordenen om, at man kan afbryde en tredjebehandling. Men jeg synes sådan set, vi har brug for svar på hr. Søren Søndergaards spørgsmål, og derfor vil jeg anmode om, at man afbryder behandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu stillet forslag om, at lovforslagets behandling standses, og at det henvises til fornyet

udvalgsbehandling. Ønsker nogen at udtale sig om dette forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Hvis ingen gør indsigelse mod forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Lovforslagets videre behandling stilles herfter i bero, og det går til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 21/10 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er et udtryk for lovsjusk af værste skuffe, at Folketinget nu skal vedtage dette og det næste lovforslag, som er en rammelovgivning for miljøministeren til at implementere vandrammedirektivet.

Reelt har der ikke været nogen og da slet ikke ministeren, der under udvalgsbehandlingen har været i stand til at svare på, hvad forslaget reelt betyder for beskyttelsen af de danske vandforekomster. Den lovgivning, der skal sørge for, at rammerne bliver fyldt ud, er en naturbeskyttelseslov og en skovlov, som ikke engang er blevet fremsat for Folketinget endnu.

Kl. 11.15

Det vil sige, at vi sidder og vedtager en lov, der indeholder 19 bemyndigelser til miljøministeren, uden at ane, hvad det reelt kommer til at betyde i praksis, fordi det skal følges op af lov-

givning, der ikke engang er fremsat i dette Folketing, og så af vandmiljøplanforhandlingerne.

Det synes vi er meget, meget kritisabelt. Der mangler fuldstændigt konkrete miljømål i det her lovforslag, fordi ministeren også selv er bemyndiget til at fastsætte reglerne for, hvordan de skal fremsættes, hvorefter han selv fastlægger målene. Det er meget, meget bekymrende.

Alene det, at regeringen og Dansk Folkeparti under andenbehandlingen har stemt imod, at vi tager formålet fra de direktiver, vi her skal implementere, og sætter direkte ind i lovteksten, er for os et udtryk for, at der stort set intet ambitionsniveau er i den her lovgivning, ud over at lave en minimumsimplementering.

Så nu skal der stemmes om et lovforslag, selv om vi ikke har været i stand til overhovedet at få en tilkendegivelse af, hvilket ambitionsniveau man har, og hvilke konkrete mål man har. Det synes vi er meget, meget bekymrende, og derfor kan vi selvsagt ikke støtte det her lovforslag. Der er kun nogle rammer, der er ikke noget ambitiøst niveau, der er ikke nogle konkrete mål. Og det er jo nogle bekymringer, som vi deler med en del af de høringsberettigede.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi diskuterer jo helt tilbage under førstebehandling, at der her er tale om, at hvis man stemmer for det her lovforslag, så køber man katten i sækken. Man overdrager kontrollen med dansk miljøpolitik, dansk vandmiljø til ministeren og administrationen. Vi ved ikke, hvad ministeren vil bruge alle disse bemyndigelser til. Af selve lovforslaget kan vi kun udlæse nogle tynde og slappe målsætninger for vandmiljøet.

Jeg vil da tillade mig at nævne, at man f.eks. har en målsætning om, at forøgelser af forureningen af havet så vidt muligt skal undgås. Man skal så vidt muligt undgå at forurene havet. »Så vidt muligt« – det er sandelig en flot målsætning. Og så er der en masse muligheder for, at ministeren kan tage hensyn til virksomhedernes økonomiske interesser og alt muligt andet end miljøet.

Derfor er det en dybt bekymrende lov. Og det er en meget principiel lov, fordi man her flytter hele kontrollen med et centralt område i dansk politik, nemlig vandmiljøet, fra Folketinget og over i administrationen.